

מבעד למסך החול למאמרים. ברכת תודה

אילו היה למדינת ערב דבר הדומה לספר הזהב של הק"ל היו ללא ספק רושמות בו מדינת ישראל אשר לה הן חייבות חוב גדול — חוב השלום היחסי הקיים ביניהן. כי לולא נוכחותה של ישראל מעבר לגבול היה נעלם השיריד האחרון של איחוד הליגה הערבית היתה מתפוררת. ביחוד חייבת ממלכת הירדן חובתודה לקיום שכנתה המערבית. מאז מת המלך עבדאללה נוכחו שאר מדינות ערב לדעת כי הירדן אינה אלא ארץ קטנה ודלה, חבל מדברי המתמר לשלוט על שירי ארץ ערבית מערבה לירדן. עמאן, אשר בחיי המלך הוקן איימה של קהיר בפילוג המרחב לשני מחנות, שקעה על באפרורייתה המדברית; שכנותיה הסמוכות גמרו אומר כי אין לממש לכה העלוכה זכות קיום. — היא חייבת להסי תפח למדינה אחרת, לטובתה היא.

עיראק תבעה את הסיפוח מסיבות משי פחתיות — הן פיצל הראשון של עיראק ועבדאללה של הירדן היו אחים. אך הרעיון לא קסם ביותר לירדנים; בעיני תושבי פלסטין העיראקים עודם פראים למחצה, הסורים הודיעו כי אין תביעות עיראק המשפחתיות עולות על תביעותיה הגיאור היסטוריות של סוריה. אם תנסה עיראק להשתלט על הירדן בכוח, תאלץ סוריה אף היא לפעול, אך אם תתן לירדן להשאר בלתי תלויה, תשמש סוריה לקיים יחסים טובים עם השתיים.

קולות מעבר לגבול. לפי המסורת הערבית. היתה צריכה אחת משתי הארצות לפסוח על דעות שכנתה ולנסות לשנות את המצב לטובתה. במקום זה הסתפקו סוריה ועיראק במלחמה פוליטית, הזרימו כספים וסוכנים לירדן להשפיע על תוצאות הבחירות לפרלמנט שנערכו אחרי רצח עבדאללה. כי מעבר לגבול השמיעה ישראל איומים ולי קוקי-שפתיים של רעב נוכח פרי ההולך ובשל הירדנים דחו כל הצעת סיפוח, המלך סלאל הוכתר מלך ונראה היה כי ממלכתו תהפוך עובדת-קבע בפסיפס המרחבי.

עד אשר לפני כמה שבועות נודע כי גבר שגועול המלך סלאל. עוצר עיראק חש לעמאן להציג שוב את תביעות הבית ההאשמ, שי שאקלי נגפוש עם ראשי הירדן במיבצר ה לגיון הערבי במפרק, הבע כי לא ייכנעו ללחץ העיראקי, הבטיח להם את עזרתו במקי דה הצורך.

למעשה ידעו כולם כי לא יקום כל צורך כזה. אותם הקולות המדאיגים החלו נשמעים שוב מעבר לגבול הישראלי; הכרזות רש- מיות של משרד החוץ, הודעות של דובר הצבא, מאמרים ארוכים בעיתונים, נאומים מעל במת הכנסת.

הדרך נשארה פתוחה בפני אבו אלי-הודה; הוא יכול לעמוד על שילית זכות-המלוכה מטלאל, לדחות את תביעות עיראק ולהשמר מתאוות סוריה. בסתר בו הוא העלה ברכת תודה לכל כותבי המאמרים הישראליים, לנו

אמים ולדוברים הרשמיים — ברכת-תודה בעד "שירות עז ומסור לאיחוד שליטי ערב נגד האויב הזר."

סוריה

הקולונל השלישי והרביעי

לא מוזן רווחה הדעה בסוריה ובשאר אר- צות המרחב כי אויבו הגדול ביותר של קר- לונל סורי הוא קולונל סורי שני. לא היתה זאת סתם דעה; מאחריה עמדו הוכחות יצי- בות. כאשר הקולונל הראשון, חוסני אל- ועים, ביצע את הפיכתו והכריז על עצמו מנהיג סוריה, בא קולונל שני, סאמי אל- חנאווי, וסילקו. אך קולונל השני אף הוא נמצא מסלק — קולונל שלישי בשם אדיב אל-שיסקלי.

הסורים סקרו את רשימת קולונלי צבאם, ניסו לנחש מי המועמד הבא למנהיגות המ

לממשלה או למפלגות. ב-29 לנובמבר, עת הגנה ישראל את יום השנה להחלטת החי- לוקה של א"ם, הוא הכניס את הממשלה לבית-סוהר, קפץ למושב הקדמי ליטול לידיו את ההגה. אך בצניעותו הרגילה, הוא חזר למושב האחורי, מינה את סלו ראש המדינה, ממלא מקום השרים הכלואים והפרלמנט ה מפוזר.

חוקים במלוא הקצב. מאז הפך הקר- לונל פאזוי סלו מועמד לתואר המושל שהוציא את מספר החוקים הרב ביותר אי פעם. כשר הבטחון חתם על חוקי חירום ומשטר צבאי, כשר המסחר הוציא חוקים נגד חברות זרות, כשר החינוך הורה להקפיד על לימוד היסטוריה ערבית, ואיסור כל פעולה פוליטית בקרב הסטודנטים, כשר החקלאות פירסם תקנות לחלוקת אחוזות גדולות ה שייכות לממשלה או שאין בעלותם ידועה לפלאחם חסרי-אדמה.

הקולונל פאזוי סלו, המלך טלאל, הקולונל אדיב שישאקקי מי המשוגע, בעצם?

החוקים הוצאו בקצב מסחרר, ללא כל אפי- שרות ביצוע על-ידי המנגנון הממשלתי הי קיים. אך סלו, בשם שיסקלי, לא הראה שום דאגה; העיקר היה להקים את המסגרת הי חוקית — הביצוע יבוא במרוצת הזמן, לכ- שהיה פנאי, לטפל בו, בינתיים המשיכו דפוסי הממשלה להפליט חוקים חדשים במי לוא הקצב.

בין השאר חתם סלו על חוק המעניק מדליה וכסף לכל אשה היולדת שלושה ילדים או יותר. אם לתשעה ילדים זכאית לנסיעות חינם בכל קוי הרכבת הסורית ואילו אשה המביאה לעולם 16 ילדים או יותר זכאית למשכורת של פקיד ממשלתי בדרגה

דינה ולסילוק קולונל נוסף. לא עבר זמן רב והקולונל הרביעי הופיע — קולונל פאזוי סלו, שחור, שממון, מחייך. אך שלא כשאר בני דרגתו, הוא לא סילק את הקולונל הי שולט — הוא נשבע לו אמונים. תוך חודשים מעטים, הפך סלו מיופה כוח של שיסקלי שהעדיף "לנהוג מן המושב האחורי."

הוא תבע לסור את הפיקוד על המשטרה לידידו סלו כשר לבטחון הלאומי. סביב שאלה זו פרץ משבר אחר משבר — ראשי המפלגות היו מוכנים להשאיר בידי שיסקלי את השלטון על הצבא אך לא על המשטרה. התפתחות העניינים נכנסה כבר להיס- טוריה — שיסקלי גילה כי אינו זקוק כלל

"מעולה." למקורבים. מספר סלו על כמאל אתאטורק, הדיקטטור שהפך את תורכיה, שכנת סוריה הצפונית, מארץ פיאודלית מפגרת למעצמה אירופית מפותחת — בעזרת צווים דומים לאלה המוצאים עתה בסוריה, וככל האפשר, מדגיש סלו את פעילותו הוא בכל ענייניה השוטפים של סוריה. "לקולונל אדיב," הוא מספר, "אין פנאי לעסוק בענייניה האזרחיים של ארצנו. הוא טרוד במילוי התפקיד הקשה הרובץ על שכמו — בעיות בטחוננו וההגנה על המולדת."

הפתרון: צו נוסף. לפני שבוע החליט סלו כי עבודתו קשה מדי בשביל איש אחד; דרושים לו עוזרים שיטפלו בעניינים השיר- גרתיים וישאירו לו פנאי להוצאת חוקים וצי- חים נאורים. הפתרון: הוא הוציא צו נוסף, חתום בידי פאזוי סלו ראש המדינה, בו מינה את עצמו ראש ממשלה, העניק לעצמו גם זכות למנות חבר שרים שיהיו ממשלה.

כבר ביום הראשון הוברר כי הוצאת הי- חוקים תימשך ללא הפוגה. על סדר היום: עיבוד הצעת חוק שיוירי את מספר העיר תזנים היומיים מ-36 ל-15. "וגם זה יהיה יותר מדי," הסביר ראש הממשלה. אך בכל זאת, כנראה, דרושה בסוריה מידה מסויימת של חופש עיתונות לפרסם את חוקי פאזוי סלו וממשלתו החדשה.

הלבנון

הידיים מתחת לשולחנות

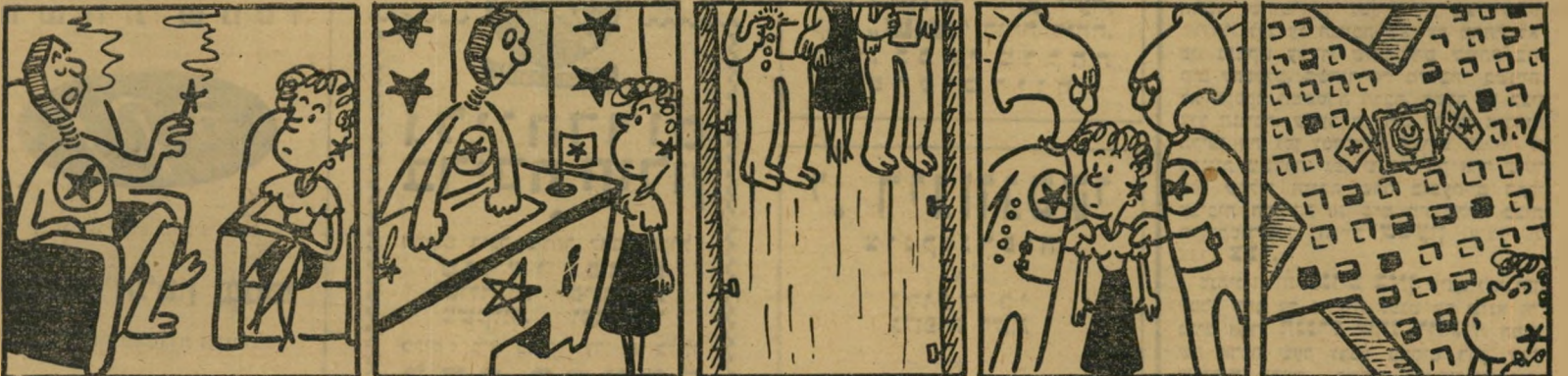
כמעט כל אחד ידע שהמרד לא יצליח. 24 שעות לפני מועד ההצבעה בבית-הנבחרים ידעו העיתונים לנבא כי הנרי פרעון ביי ואנשי סיעתו, החזית הבריתית, ייסוגו לפני הצבעת האימוץ בממשלה. קשה היה להאמין שמשטר הרקבון והשחיתות השורר בלבנון ניתן לשינוי על-ידי קבוצה פוליטית.

משך חודשים השמיע הנרי פרעון האשי- מות כבודת נגד הממשלה ופקידיה. כל דא- גתם, הוא אמר, היא כיצד להתעשר במהירות האפשרית. כל משטר המדינה בנוי על פרו- טקציה ושחיתות. כל מי שהיה לו מכר בפי- קידות הגבוהה קיבל משרה ציבורית והפך פתאום לבעל נכסים מסודר. משטר זה הש- חית את מוסר האזרחים, אמונתם בממשלתם נהרסה, אין להם יותר שום רצון הקרבה.

צצו ועדות לטיהור החיים הציבוריים, כי כל אחד פחד פן יחשבוהו בין הנהגים אם לא יצטרף למסע ההוקעה; עוד מעט נראה הי תקום תנועה עממית אדירה שתעיף את הי שלטון המושחת כעלה יבש בסופה. ואו הח- ליש סמי אל-סולה, ראש ממשלת הלבנון ל- הביא את הדבר בפני 77 חברי בית-הנבחרים, לדרוש הצבעת אימוץ בממשלתו.

אכן, אותו הילה הוכיחה אסיפת הפרלמנט כי דיבורים ומעשים הם שני דברים שונים. תמורת הבטחה של הממשלה לברר את הי עניין, הסכימו החוזאגיה וידידיו כי אולי טעו בהערכתם את מצבה המוסרי של המדינה, השאירו את ידיהם תחת לשולחנות שעה שנשאלו מי מצביע נגד.

רומנים מצוהבה הוא

אחרי שהגיעה לכוכב המרובע, נתגלה עולם חדש לעיני רותי: אנשים הנישאים על גופם סמלי-מפלגות, שיש להם רמקול במקום ראש והצווקים סיממות במקום לדי- בר. כשראו את העגיל של אזני רותי שדחזה למפקדה של מפלגת אנטי-אנטי.

בית המפקדה של מפלגת אנטי-אנטי היה בניין עצום, בניו כולו בצורה של כוכב מחומש אדיר, שם עצרו את

רותי שני יצורים, שדמו בכל ליצור שראתה קודם לכן. היה רק הבדל אחד: במקום סמל שלוש הנקודות על חזהו של היצור שצעק "בוז" היה על חזה שני היצורים האלה סמל של כוכב מחומש. היה זה, כנראה, סמל המפלגה.

האם אפשר לקבל משהו לאכול? איזו חתיכת בשר או נקניק, אולי... החלה רותי.

אן השניים לא שמו לב. "אנטי-ממשלה! אנטי-מפלג- גה! אנטי-כל!" צעקו רמקוליהם והחרישו את אזניה.

"עכשיו אני מבינה לפחות מדוע קראו להם מפלגת אנטי-אנטי!" נאנחה רותי ונכנעה לגורלה. לא היתה לה גם ברירה. השניים תפסו בזרועותיה, לחצו על אחד הכפתורים שעל גופם, שדמו לכפתורי העלית. היו אלה באמת כפתורי העלית — כי רותי עלתה במהירות עזרו מה למעלה. בקומה העליונה, עצרו, נכנסו לאולם ענקי. האולם היה כולו ריק, רק בפינה אחת עמד שולחן-כתיבה. ליד השולחן עמד יצור. ראשו לא היה רמקול. היה זה ראש של מיקרופון. רותי הבינה: זהו מנהיג.